

Post Bellum – Příběhy našich sousedů

NADĚJE NOVÁKOVÁ

scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Matěj Hubený, Apolena Habrmannová, Dominik Háva, Julie Ferenčáková, Bedřich Habrmann pod vedením Jany Majerové, ScioŠkola Jihlava

ZVUK 1:

“Zazpívát, tak to vás varuju. Já vám radši zahraju.”

ZVUK 2:

Nahrávka klavíru (03:32-03:36) 2s

ZVUK 3: (00:44-00:54) 10s

“Já jsem se narodila 14.12.1933 v Jihlavě, Na Vyhlídce. A moje jméno za svobodna bylo Vykulilová.”

MATĚJ: Říká pamětnice Naděje Nováková.

V roce 1939 začala 2. Světová válka. Tehdy šestiletá Naděje bydlela s rodinou v Jihlavě.

ZVUK 4: (06:19-06:28) 9s

“Když bylo obsazení, tak já jsem nosila takovej čepeček s vyšívaním červeno modro bílej. A to se nic takovýho nesmělo mít co mělo barvy červeno modro bílý.”

ZVUK 5: (06:35-06:40) 5s

“Tak mi to strhly. Tak jsem měla z nich strach.”

MATĚJ: To nebyl jediný strach, na který paní Naděje vzpomíná. Bombardování vlaků na cestě do školy, nevráživé chování příslušníků Hitlerjugend i nedostatek potravin. Kvůli bezpečí odjela k babičce do Kutné Hory.

ZVUK 6: (10:30-10:40) 10s

“To byl největší nálet, kterej tam byl. Ten trval přes dvě hodiny. A za tím kopečkem hned byl Kolín. No a my jsme byli na zápraží. Viděli jsme, jak to tam bombardujou”.

MATĚJ: Osvobození prožívala paní Nováková už jako dvanáctiletá. Nedostatek potravin kompenzovala pomocí ze zahraničí tzv. UNRRA:

ZVUK 7: (17:14-17:26) 12s

“Třeba tam byla šunka s vejci, no to bylo pro nás něco nepředstavitelnýho. Kousek čokolády, oříšková pomazánka. Ježíš, ta byla dobrá!”

MATĚJ: Při studijích na střední škole poznala manžela Luboše. Seznámili se v Dělnickém domě na počátku 50. let. S humorem vypráví, jak se poznali:

ZVUK 8: (21:51-21:57) 6s

“Říkám: “Ježíš, co otravuje!?”

ZVUK 9: (21:59-22:09) 10s

“Já viděla jen to černý obočí a teď hrozná kravatu. Všechny ty holky, co chodily s těma fotbalistama, tak mi říkaly, vždyť on je hezkej a hodnej. Tak mě tak nahlodaly, že jsem si ho nakonec vzala.”

MATĚJ: Vzali se v těžkých časech roku 1953. Měnová reforma zasáhla do života všech občanů v Československu. Narodili se jim tři děti. 60. Léta prožívala rodina poklidně. V roce 1967 si postavili chatu na Okrouhlíku, kde je zastihly zprávy o obsazení Československa:

Zvuk 10: (37:12-37:35) 23s

“Vobsadili nás Rusové. Já povídám: “Ty jsi se zbláznila!” Já jsem tomu nevěřila. Já jsem myslela, že naše babička to zas něco popletla. Povídám: “Ty si snad zase něco popletla. Snad Němci, ne?” Né! Rusové!”

MATĚJ: Na 70. Léta vzpomíná Naděje jako na léta nedostatku:

ZVUK 11 (41:15-41:20) 5s

“Manžel říká: já už chci pořádný jídlo. No jo, ale když já přijdu k řezníkovi, tak už nic není.

ZVUK 12 (41:30-41:39) 9s

“Tak on si šel stoupnout si frontu v 5h k řezníkovi a to už nebyl první.

ZVUK 13 (44:43-41:46) 3s

“A tak jsem dostala kousek masa.”

MATĚJ: Listopadové události roku 1989 rodina nečekala. Paní Nováková vzpomíná na večer, kdy je zpráva o revoluci dostihla:

ZVUK 14 (44:18-44:34) 16s

“To byl taky šok, to jsme tady seděli a teď jsme to slyšeli. Manžel teda byl u strany, ale on byl z přesvědčení. To nebylo pěkný, no. Já do dneška, když v televizi začnou nějaký boje nebo něco, tak to zavírám. Mám z toho úplnej šok. Nemůžu to vidět. Nějakou válku”

ZVUK 15

Béd'a: “Takže jste měla docela pěkněj život.”

ZVUK 16

“Až na tu válku, to šlo. No a teď samozřejmě jsem 18 roků sama, takže. Ale nemůžu si naříkat. Jen kdybych mohla chodit.”

ZVUK 17

Nahrávka klavíru (03:32-03:36) 2s

ZVUK 18

“No aby to nebylo moc dlouhý, že jo.”

